

"Vi skulle kunna bli först med en omhändertagande skola"

Jag förstörde min söndagskväll genom att titta på [Agendas skoldebatt](#) på teve. Åtta visionslösa politiker i mer eller mindre grå kostymer som trätte om petitesser som de inbillar sig är betydelsefulla. Det fanns inga visioner om framtiden eller att vi som land kan gå vår egen väg utan att ängsligt snegla på andra länder och på Pisaundersökningen. Samtliga var sitt partis talesperson i skolfrågor och ingen av dem verkade ha något som helst intresse för eller kunskap om vare sig människor eller pedagogik.

De verkar tro att det finns ekonomiska och administrativa lösningar på att barn föds i olika familjer och med olika förutsättningar för att klara av såväl skolan som livet i stort.

I debatten nämndes inte ett ord om att människor har svårt att banka in teoretisk kunskap sent på dagen eller när man är hungrig. Ingen nämnde att det finns ett självklart samband mellan de två hjärnhalvorna och att man då inte enbart kan förlita sig på en av dem. Ingen talade om stimulans, alla talade om tvång och kontroll. Inte underligt att det sammantagna resultatet då blir så uselt som det tydligen är.

Fattiga barn från trasiga familjer kommer hungriga till skolan och de sticker ut genom att inte klara av att följa med i modets svängningar och nycker. De har inte varit på spännande semestrar och de har mobiltelefoner av äldre modell men de förväntas att växa upp till kunniga, kunskapsörstande, lyckliga individer och dessutom skall de lära sig att tänka kritiskt och själva klara av att söka kunskap från en bokhylla med porslinsfigurer. Klart som tusan att det inte kommer att fungera, de har inte en chans.

Om det hade funnits kunskap och vilja bland våra makthavare så hade det gått att komma tillrätta med orättvisorna genom att:

- Förstatliga skolan.
- Införa obligatorisk skola i tolv år.
- Slopa betygen.
- Mindre klasser.
- Servera frukost i skolan från klockan sju på morgonen.
- Teoretiska ämnen enbart under fyra lektioner på förmiddagen.
- Enbart färdighetsämnen på eftermiddagen (idrott, bild, teater, musik m.m.)
- Införa obligatorisk skoluniform; Sneakers, hoodtröja och jeans.
- Mobiltelefonförbud.
- Skolbibliotek med bibliotekarie på varje skola.
- Minst ett studiebesök i verkligheten varje vecka.
- Inga läxor.
- Endast tillåta friskolor med alternativa pedagogik; Freinet, Montessori, Waldorf m.fl.
- Bjuda in gästlärare med specialkunskaper.
- Kostnadsfri studieresa med specialkompetenta pedagoger under en vecka; Årskurs 7 till huvudstaden, årskurs 9 till Bryssel och årskurs 11 till Auschwitz.
- Specialklasser för särbegåvade.
- Stimulerande sommarlovsaktiviteter i samverkan med civilsamhället.

Visst det kommer att kosta en del men vad skall få kosta om inte våra barn? Och vad kostar det att tappa allt fler presumtiva samhällsmedborgare in i kriminalitet, psykisk ohälsa och drogmissbruk?

Sverige skulle kunna bli först i världen med en omhändertagande skola som utgår från pedagogisk forskning i kombination med respekt för de olika individerna. Vilket i sin förläggning skulle generera ett harmoniskt och välfungerande land med mindre segregering. Men i stället väljer

kostymnissarna att slentrianmässigt exkludera ett allt större antal barn redan innan de ens har nått puberteten.

Debattprogrammet väckte flera frågor i mig: Måste man vara en visionslös, bakåtsträvande tråkmåns för att bli politiker? Och varför tillåts de att bre ut sig två timmar på bästa sändningstid? Jag tror att jag kommer att skolka nästa gång som de skall debattera.

Text: Hans Johansson, pensionerad fritidspedagog i Förslöv

Bild: Pixabay